

בס"ד אֵיזָה צָבִי הַצֵּלִיחַ בַּיַּעַר?

לֵיד הַיַּעַר נִפְגְּשׁוּ שְׁנֵי צְבָיִים,

לְכָל אֶחָד מֵהֶם – קֶרְנִים אַרְפוֹת,

מִפְּאֲרוֹת וּמִסְלָסְלוֹת.

”אֵיךְ נִכְנָס אֶל הַיַּעַר הַסָּבוּךְ הַזֶּה?”

שָׁאַל צְבִי אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי.

”בְּאַמֶּת אֵיךְ אֶפְשֶׁר?” עָנָה הַצְּבִי הַשֵּׁנִי.

”יֵשׁ בַּיַּעַר כָּל-כָּךְ הַרְבֵּה עֵצִים נְמוּכִים,

מְרִבֵּי עֲנָפִים, אֲנִי מִפְחֵד שֶׁהַקֶּרְנִים שְׁלִי

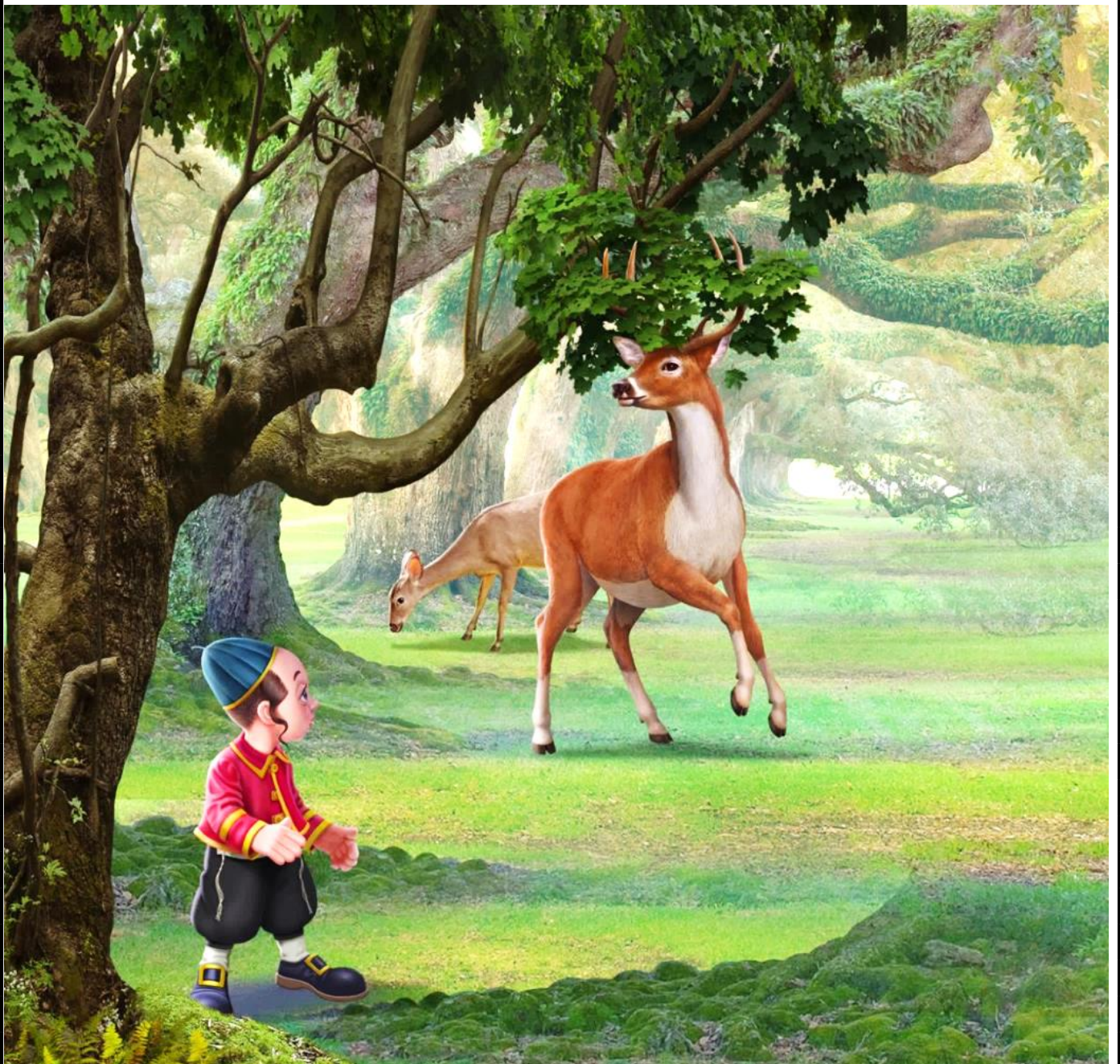
יִסְתַּבְּכוּ בְּעֲנָפִים.”

”אִז מָה אִם יִסְתַּבְּכוּ? מַה יִּקְרָה?” עָנָה

הַצְּבִי הָרִאשׁוֹן.

”נִתְקַע בְּעֵצִים, וְזֶה יִכָּאֵב,

עֲלוּלִים לְהַפְצֵעַ, יֵרֵד דָּם וַיְהִי לֹא
נְעִים, הַסְּבִיר הַצְּבִי הַשְּׂנִי.
"אִז מַה נַּעֲשֶׂה?" שָׁאַל הָרֹאשׁוֹן.
"אָהֱמָ.. אוּלַי נִקְצֹץ אֶת הַקַּרְנִים? נוֹרִיד
אוֹתָן, וְכֹךְ נוֹכַל לַעֲבֹר בַּיַּעַר בְּשָׁלוֹם",

הַצִּיַע הַצְּבִי הַשְּׁנִי.

”לֹא, לֹא, לֹא!” קָרָא הָרֵאשׁוֹן.

”אֲנִי לֹא מוֹכֵן לְנִגְעַי בְּקַרְנַיִם הַמְּפָאָרוֹת

שְׁלִי. הֵן כָּל-כָּדָי יָפוֹת!

לֹא אֶפְגַּע בָּהֶן.

אֲנִי אֲשַׁאֵר אֶת הַקַּרְנַיִם עַל רֵאשֵׁי וְכָדָי

אֶפְנִס לַיַּעַר, שְׁכַלְס יֵרְאוּ אֵילוֹ קַרְנַיִם

יָפוֹת יֵשׁ לִי”.

הַצְּבִי הַשְּׁנִי מָשַׁךְ בְּכַתְּפָיו וְהִתְחִיל

לְהוֹרִיד לְעַצְמוֹ אֶת הַקַּרְנַיִם.

הוּא עָבַר אֶת הַיַּעַר בְּקִלּוֹת, וּבְלִי שׁוֹם

בְּעֵינֹת הַצְּלִיחַ לְפִלְס לוֹ דָּרָךְ בֵּין הָעֵצִים

וְלָצֵאת מִן הַיַּעַר מְצִדּוֹ הַשְּׁנִי.

אַבֵּל הַצְבִּי הָרֵאשׁוֹן, שְׁלֵא רָצָה לְהוֹרִיד

אֶת הַקְּרָנִים, נִכְנַס וְהִסְתַּבֵּד בְּעֵנָפֵי

הָעֵצִים, נִתְקַל בָּהֶם וְנִפְצַע.

בְּקִשְׁי רַב הִצְלִיחַ לְצֵאת לְבַסּוֹף מִן

הַיַּעַר, כִּלּו פְּצוּעַ וְחָבוּל.

זֶה מַה שְּׁקוֹרָה לְמִי שְׁלֵא מוֹכֵן לְוֹתֵר עַל

הַ"קְּרָנִים" שְׁלוֹ – לְמִי שְׁמִתְגָּאָה,

שְׁמַרְגִּישׁ אֶת עֵצְמוֹ מֵעַל כָּלֵם.

אַבֵּל בַּסּוֹף הוּא זֶה שְׁסוֹבֵל הַכִּי הַרְבֵּה,

כִּי אֵף אֶחָד לֹא אוֹהֵב אֲנָשִׁים גְּאוֹתָנִים.